

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Jn co[m]muni vni[us] [con]fessoris

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

In cōmuni vnius cōfessoris

oī iudea ⁊ specialiter (hierlm ⁊ maritima)
 Maritima aliqñ est adiectiuuz, aliqñ pō
 substantiuū feminini generis: ⁊ cōpoller et
 qđ allicubi, s̄: mare gima, ⁊ feat terrā vi/
 cinā mari: eo modo qđ dicim⁹ nos ripariā.
 Ista autē maritima s̄m Bedā nō est ma/
 ritima maris galilee: sed maris nāgni (⁊ ry
 ri ⁊ sidonis) supple p̄tib; Specialr̄ autēz
 iste due ciuitates noianf lz essent in pdi/
 eta maritima: qz erāt ciuitates gētiliuz (qđ
 venerāt vt audirēt eū: ⁊ sanarent a lā guo
 rib; suis). Et qđ vexabant a spiritib; imun
 dis: curabant, et oīs turba q̄rebat eū tan
 gere, qz virt⁹ de illo exibat ⁊ sanabas oēs.
 Et ipse eleuāt; oculis in discipulos suos:
 dicebat. Sed ⁊, qz istas b̄titudines p̄o/
 nebat turbis s̄m ea qđ dicta sunt. Adh̄ di/
 co qđ lz ch̄is veller docere turbā de b̄ritu/
 ditib; q̄b; auerterent ab his qđ querebant
 in vita voluptuosa, qz tñ tā apli erant ab
 his auersi: ideo ad eos sermonem dirigit
 Cetera patent ex dict; (B̄ti paupes: quia
 vestz ē regnū dei. B̄ti qđ nūc esurit; qz sa/
 turabimī. B̄ti qđ nūc flet; qz ridebit; Be
 at̄i erit; cū vos oderint hoies: ⁊ cū sepa/
 uerint vos ⁊ exp̄sb̄auerint ⁊ eiecerint no
 mē vestz tanq̄ malū p̄t filii hois. Gau
 dete in s̄la die ⁊ exultate: ecce em̄ merces
 vestra multa est in celo)

Aliud

Idens Iesus turbas a/
 scendit in montē) Matt. v. Et
 cum sedisset/ accesserūt ad eum
 discipuli ei⁹. Et ap̄iens os suuz/ docebat
 eos dicens. B̄ti paupes spū qm̄ ipsoz est
 regnū celoꝝ. B̄ti mites: qm̄ ipsi posside
 bunt terrā. B̄ti qđ lugent: qm̄ ipsi ⁊ solabū
 tur. B̄ti qđ esuriūt ⁊ sitiūt iusticiā: qm̄ ipsi
 saturabunt. B̄ti misericordes: qm̄ ipsi mi
 sericordiā ⁊ seq̄nt. B̄ti mundo corde: qm̄
 ipsi deū videbūt. B̄ti pacifici: qm̄ filij dei
 vocabunt. B̄ti qđ p̄secutionē patiunt p̄t
 iusticiā: qm̄ ipsoz est regnū celoꝝ. Beati
 est; cū maledixerit vob; hoies ⁊ p̄secuti
 vos fuerint: ⁊ dixerint oē malū aduersuz
 vos mētiētes p̄pter me. Gaudete ⁊ exul
 tate qm̄ merces vestra copiosa ē in celis)
 Dñs euangeliū patet ex dict; in p̄cedēti,

Aliud.

Tredite a fermēto pha/
 riseoz qđ ē hypocrisis). Lu. xij
 Est autē sciendū qđ pharisei per
 hypocrisim ⁊ fictā scitātē auertebāt po/
 pulū a p̄tate. iō dñs dixit gauendū ēē fer
 mentū eozū. i. hypocrisim. Theo. Vocat
 autē fermētū hypocrisim tanq̄ alterantē ⁊
 corūpētē (interiōdes hoim qđ se ingesse/
 rit. Hec ille. Beda. Nā sicut modicū fer
 mentū torā farine massam corūpit: sic si/
 mulatio animū tota p̄tutum sinceritate ⁊
 p̄tate fraudabit. Hec ille. (Nihil em̄ op
 tū qđ nō reuelat: neq; absconditū qđ nō scia
 tur. Qm̄ qđ in teneb; dixit; i lūne dicē/
 tur: ⁊ qđ in aure locuti est; in cubicul; p̄di
 cabit in tect; Dico autē vob; amies meis:
 ne terreami ab his qđ occidūt corp⁹: et p̄
 hec nō h̄nt ampli⁹ qđ faciāt. Quidā autē
 vob; quē timeat; Timere eū qđ post q̄ oc/
 ciderit h; p̄tātē mittere i gehēnā. Ita di/
 co vob; hūc timeate. Nōne qm̄q; passeres
 veneūt) i. vedūt (dipōditio). i. duplici asse/
 Nā duplex as facit vnū dipōditū (⁊ vn⁹ ex
 illis nō est in obliuōe corā deo. Sed ⁊ ca
 pilli capiti; v̄i oēs nūerati sunt. Nolite q̄
 timere: mult; passerib; plur;). i. p̄cū maior; (estis vos. Dico at; vob; oīs qđ cūq; cōfess/
 sus fuerit me corā hoib; ⁊ filij hois con
 fitebit; illū corā angelis dī.) Cetera patēt
 ex dict; s̄. in festo s̄ci Theodori.

In cōmuni vni⁹ cōfessoris

Int lumbi vestri precin
 ti. Lu. xij. Ad euidentia p̄sen
 tis euangeliū sciendū est qđ anti
 q̄tus nuptie nocte celebrari ⁊ s̄ueuerūt: et
 an̄ sponsaz redas ⁊ lūnaria ferebāt: iuxta
 illd; Virgilij. Si nō p̄ cesum thalami te/
 decq; fuisset. Iō h; saluator; v̄tēz docere
 qđ ch̄iani debēt ch̄m veniētē in die mor
 tis v̄t; i die iudicij pati ⁊ vigiles expecta/
 re: ponit exēplū de feruis expectātib; no/
 cte dñz suū vt a nuptijs domū redeat Dī
 g (Sint lūbi vestri) tā spūales qđ sunt in/
 tellectus ⁊ volūtas: qđ corpales (p̄cincti)
 id ē parati ad exeq̄nda mandata dñi v̄t;
 ⁊ restricti ab omni voluptate (Et uicerne
 A. B. ⁊

ardetes in manib; vris). i. sine. **San** aut sunt opationes. Lucerna est ro dirigens sua luce: q tuc ardet qn amor charitatis concorsitat lumē rōnis. **Hic** g lucernā in manib; ē dirigi opib; lūne rōnis z istā mār ardore charitatis: seclus oib; malis affectib; (**Et** vob; filies hoib;). i. sitis z estote (expectatib; dñm suū). i. iesum chīm (qū reuertat i die mortis v; iudiciū (a nuptijs) vite eterne. **Qs** iuit p ascētionē (vt cū venit z pulsauerit) p egritudines aut signa iudiciū (confessū apiant et). i. cū amore in suo corde suscipiāt (**Bi** serui illi qd cū venit dñs inuenerit vigilantes. **Amē** dico vobis q pger se). i. fm Greg. se ad retrubuentū pabit (z faciet illos discubere). i. oino requiescere a laborib; fm Theo. z Diony. in epl; ad Titū. **Et** trāsitens mīstrabit illis) **Trās**it aut fm Greg. dupl; Uno modo a iudicio ad regnū redies: v; a vīone hūanitatis ad vīonē deitatis nos eleuans. **Prima** aut vigilia fm eundē est puerticia. **Secūda** iuuent;. **Tertia** senect;. **Di**cit aut h dñs se nocte venturū. vel q; ad hām iudiciū erit in nocte. i. in crepusculo diei. vel q; sicut nox obscura ē: ita incertū et incognitū est nob; tps aduēt; ei; in die mortis vel iudiciū. (**Et** si venerit in secūda vigilia. r; si in tertia vigilia venerit z ita i; uenerit: bñ sunt sui illi. **Hoc** autē scitote qm si sciret p;familias q hora fur veniret vigilaret vtiq; z nō sineret p;fodi domū suā. **Et** vos estote par: q; q hora nō putat; filius hois veniet)

Aliud

V **Vigilate quia nescitis q** hora dñs v; vetur; sit) **Mat.** xxiij. **In** hoc euāgelio dñs hortat general; oēs ad vigilāter expectandū dñm veniēē in die mortis vel iudiciū. **De** inde special; vt dr **Hila.** hortat epos z p;latos dicēs (**Ill** d aut scitote qm si sciret p;familias q hora fur vetur; esset vigilaret vtiq; z nō sineret p;fodi domū suam. **I**deoq; z vos estote par: q; nescit; q hora filius hois vetur; est. **Quis** putas ē fidelis seru; z prudēs quē pstituit dñs sup; familiā suā vt det illis cibū in tēpore) **In**

terrogat aut nō ex ignorātia: sed vt ostendat vt dr **Remig.** q; difficile sit plātū in oib; facere debitū suū. **Glo.** **Rat**; est fidelis seru; dñi p; dñm seruēs: oues christi nō ad lucrū: sed p amore chīi pacēs (prudens) q; subditoy; capacitatē/ vitam z mores discuiat (quē pstituit) q; i. sit vocat; a deo: et nō se intecerit. **Hec** illa. (vt det ill) sez subdit; suis (cibū) vbi dei (in tpe) oportuno (**Brūs** ille seru; quē cū venerit dñs inuenerit sic facientē. **Amē** dico vob; qm sup; oia bona sua pstituet eū) **Orige.** vt. i. corregnet chō aut oia sua tradidit pater. **Hec** ille. **U**l; fm **Hila.** hō hō q; talis in glā dei collocabit; q; nihil ultra meli; inuenit. **In** hac vt dr **Raba.** ceter; parib; pcedūt plati rōne custodie subditoy;.

Aliud

H **Omo** quidā pegre proficiscens) **Mat.** xxv. **Est** autē sciendū q; pñs euāgelii est pabulicū. et in eo vt dr **glo.** dñs repndit eos maxie platos q; nolūt p;bo pdesse primo. (**Hō** qdā). i. iesus chīs (pegre proficiscens) id est fm hūanitates ascēdens in celū: fm **Gre.** z **Orige.** **Hūanitas** em cū ex p;trarijs sit cōposita: qm est sup; celos eleuata nō est in p;ia sua. **Loc**; em p;rius est sphaera actiuoy; z passiuoy; in q; debēt esse oia per naturā corruptibilia. **Peregrinat** g; i celo ch; istus fm hūanitatē (vocatit seruos suos). i. aplos: fm **Hiero.** (et tradidit ill; bona sua). i. doctrinā euāgelicā. **Non** est aut intelligendū q; istā solis aplis tradiderit sed tradidit eā oib; fidelib;: inter q; qdā de negligētia p;demnant;. vel si p; istos seruos aplos intelligim;: oportet in aplis intelligere platos tenentes aplicū gradū. i. epos (**Et** vni dedit quinq; talēra. alij aut duo. alij p; vni: vnicuiq; fm p;riam p;rtē). i. capacitatē z dispositionē suscipientū: fm **Hiero.** z **Lhy.** **U**n; p; qnq; z duo z vni talentū: diuersi gradus significant; cognitiois diuinoz fm eisdē. **Si** cur em hō vtendo pecuniā aliā lucrā: ita hō docēdo q; didicit; meret; ampliorē noticiam saltē in futura vita: vbi deū videbit; plus aut minus fm diuersitatē meritoz;.

In cōi unius cōfessoris

(et pfect^o est statiz. Abijt autē q̄ quinq; ta-
lenta accepit: et opat^o est in eis: et lucrato
est alia q̄nq; docedo q̄ didicit et exhortā-
do. Est autē sciendū vt dicit Chryso. q̄ in
parabolis nō oportet oia seruari: sed ad
intentionē respicere dicēt. Et hoc maxie
in ista facere oportet. Sicut q̄ dōdo accepe-
rat lucrato ē alia duo. Qui autē unū acce-
perat: abiens fodit in terrā: et abscondit pe-
cuniā dñi sui) q̄a fm̄ Gre. intent^o terrenis
negocijs nō docuit vt debebat: sed suffo-
cauit doctrinā quā accepit p̄ volupta-
tes. Vel fodit in terrā fm̄ Dige. ille qui
accepta docēt p̄tute: nō docuit ex q̄dam
ficta hūilitate et religione. (Pōd multum
p̄o r̄pis. i. in die iudicij fm̄ Chryso. et Hie-
ro. (venit dñs seruoꝝ illoꝝ et posuit ratio-
nē cū eis. Et accedens q̄ quinq; talēta ac-
ceperat: obtulit alia q̄nq; talenta/ dicens
Dñe q̄nq; talēta tradidisti mihi: ecce a/
lia q̄nq; sup̄lucrat^o sum) Ista oblatio sic
est intelligēda: vt ipsa menta q̄ q̄s docen-
do adq̄siuit: loquant^o deo p̄ euidentiā fa-
cti. Apparebit em̄ in die iudicij q̄ ille qui
magna accepit doctrinā et seruēter docu-
it: dign^o erit vt sibi publice noticiā diui-
noꝝ. i. vt p̄ merit^o suis magnum gradū in
visiōe dei habeat (Ait illi dñs ei^o. Euge
serue bone et fidelis) Raba. Euge interie-
ctio est lerant^o: p̄ q̄ dñs gaudiū suū infi-
nuat: q̄ bñ laboratē seruū ad gaudiū eter-
num inuitat. Hec ille. (q̄a in pauca fuisse
fidelis: sup̄ multa te p̄stitua) Greg. Tunc
fidelis seruus supra multa p̄stituit: cū de-
uita ois corruptionis molestia: de terre-
nis gaudijs in illa celesti sede collocatur.
Hec ille. (intra in gaudiū dñi tui. i. in pa-
triā et vitā iocundā. Et notāter dicit: intra
in gaudiū. et nō: gaudiū intrabit in te. q̄a
eterna felicitatē nulla creatura cōprehen-
dere p̄t. Est enim infinita in se: sed finite
participat. Eodē modo exponendū ē q̄d
dicit de seruo duoz talentoz (Accessit ac-
t^o q̄ duo talenta accepit et ait. Dñe duo ta-
lenta tradidisti mihi: ecce alta duo lucra-
tus sum. Ait illi dñs eius: Euge serue bo-
ne et fidelis: q̄a sup̄ pauca fuisse fidelis: su-
pra multa te p̄stitua: intra in gaudiū dñi
tui. Accedēs autē et q̄ unum talentuz acce-
perat: ait. Dñe scio q̄ hō durus es: met^o

vbi nō semiaſti: et p̄gregas vbi nō sparsi-
ſti: et timens abij et abscondi talentū tuum
in terra) Si iste dicat abscondisse talentū
doctrinē vacādo terrenis: in istis p̄bis ni-
hil debem^o intelligere nisi q̄ tales in die iu-
dicij nō habebūt merita q̄ deo p̄sententur
Et simil^o in reprehensione dñi q̄ sequit^o ni-
hil aliud debem^o intelligere nisi q̄ talis p̄
sua negligētia in die iudicij inreparabitur.
S^o p̄o dicat abscondisse ex fatua hūilitate
vl^o Aulto dei timore: q̄ cessauit a doctrina:
dicat q̄ talis seruus in verbis suis se excu-
sat si nō docuit: q̄ in hoc timuit offende-
re dñi: cū timere nō deberet: sed in deo cō-
fidere. et dñs in reprehendendo dicit q̄ ipse a
numularijs. i. ab auditorib; q̄ doctrinam
accepissent/ exegisset rōnem de beneficio
suscepto doctrinē: si fuisse ingratū. et de
vlti ei^o in opando et in docēdo si fuissent
negligētēs. (Ecce habes q̄d tuū est. Re-
spōdens autē dñs ei^o: dixit ei. Serue ma-
le et piger: sciebas q̄d meto vbi nō semino
et congreco vbi non sparsi. Oportuit q̄ te
cōmittere pecuniā meā numularijs: et ve-
niens ego recepissem vtiq; q̄d meū est cū
vlti. Tollite itaq; ab eo talentū) Istud
talentū doctrine tā diu in nra est p̄tate q̄
diu possum^o docere et docēdo lucrari. i. me-
rerit: vel salteꝝ de eo gaudere. In morte q̄
vel in iudicio tollit talentuz a negligente
in q̄ntū tā nō habet noticiā dei ad bonum
suū sed ad malū. q̄ dānat^o ipsa noticiā ē
causa doloris. Tollunt autē angeli exeq̄n-
tes sniam dei (Et dare illi q̄ habet decem
talenta) hoc autē fit q̄n ipsi iusti gaudēt
damnatione maloꝝ p̄pter p̄formitatē sue
volūtāt^o ad dñiā. Et lz oēs beati acci-
piāt aliq̄d gaudiū ex eo q̄ dānat^o talen-
to p̄uat^o: q̄ tñ de hoc gaudet magis q̄ est
beatiōꝝ: nō dānat^o talentū dari dicit ei
q̄ decē et nō ei q̄ q̄tuor dicit h̄re tēta. (Di-
em habēt dabit) gaudiū de punitōe ma-
loꝝ (et abū dabit) q̄a in bonū ei^o cedent sua
merita et aliena demerita (ab eo autē q̄ nō
habet) merita bonoꝝ operū. (et q̄d videt
h̄re) ipsa. i. doctrina q̄ noluit vti (auferetur
ab eo) q̄ nō erit ei ad gaudiū: sed ad sup-
pliciu (et inuitē seruū). i. negligente: q̄ ni-
hil cōmiserit sed omisit necessaria doctrinā
(ei^o tēte) a me et societate meoꝝ (i. tētebras

exteriores. illic erit fletus et stridor ventris
 Vide hoc dñica. xx. post festum trinitatis.

Aliud

Quomodo quidam nobilis ab-
 h
 sit in regione longinqua accipe
 sibi regnum et reuertis Lu. ix. Ad
 intellectum huius euangelij sciendum est quod iudei
 etiam apostoli ante ascensionem christi credebant regnum
 christi esse corporale et terrenum. Unde Act. p. q.
 rebant a christo ascendere. Dñe si in te hoc
 restitues regnum israel. Et sicut filij Sebedei
 petiuerunt sedere vnus ad dexteram et vnus ad
 sinistram eius. Unde quod christo ascendere vltimo in
 hierusalem existimabant eum regem in regia ciuita-
 te esse constitutum. Christus volens istum sensum
 ab eis amouere induxit paterem pabolam
 ostendens quod in primo aduentu venerat pa-
 tris in seculo veniet regnare. Unde dicit Lucas
 (Hec illis audientibus). s. q. dñs dicebat za-
 cheo: vt huius in festo dedicationis ecclesie
 (ad iherosolimam) dixit pabolam: eo quod esset pater
 rusaleme: et quod existimaretur. s. discipuli (quod co-
 festum regnum dei). i. christi (manifestaretur.
 Dixit ergo. Huius quidam). i. christi natus de virgine
 (nobilis) quod filius David regis secundum carnem
 (subij) per suam mortem et ascensionem (in regiones
 longinqua). i. ad celum empyreum (accipe sibi
 regnum) super omnes angelos et omnem creaturam
 (et reuertis) in fine mundi ad iudicandum. (Vo-
 caris autem decem seruis tuis). i. vniuersis fide-
 libus qui per denarium numerum significant: eo quod in
 hoc numero quidam omnes numeri includuntur.
 Nam versus ad decem variant numeri. sed per de-
 cem significatio precedentium. Nam vnde dicitur
 idem est quod vni et decem. Quod dicitur quod duo
 et decem: et sic de alijs. (dedit illis. x. mnas)
 id est vniuersitate bonorum suorum que hominibus co-
 ferre conuenit siue sint gratie: siue nature: siue
 fortune. Est autem mna pocus. x. drachmas
 appedens secundum aliquos. vel secundum alios centum. et
 vtriusque potest esse secundum diuersas gentes.
 Singulis ergo fidelibus dedit singulas mnas:
 vel singulis dedit decem: non quod singuli equalia
 bona suscepissent absolute: sed quod equaliter susce-
 perunt secundum suam proportionem: loquendo de his
 bonis que dispositioem supponunt. Nam que ad
 dispositiones ipsas deus dat vt vult. vnde
 non omnes sunt equaliter in naturalibus (Et ait ad

illos. **N**egotiamini). i. exercete vobis colla-
 ta bona: vt per versus eorum mereamini accipere ma-
 iora (vnde venio). i. quousque veniam ad iudicium.
 versus enim ad diem illam currit tempus negociandi
 id est mercedi (Luce autem eius). i. iudei ex quo
 rui sanguine christi nati est (oderat eum) per ma-
 iorem prefallere quam ad rectores et capita popu-
 li (et miserunt legationem post illum dicentes.
 Nolumus hunc regnare super nos) quod non est sic
 intelligendum quasi iudei miserint ad patres
 post christi ascensionem nuncios: quod ex parte sua di-
 cerent quod christo non daret regnum iudeorum. sed
 quod ex ipso suo facto ostenderunt se nolle illum
 in regem. Nam post christi ascensionem conati sunt
 christi fidem eliminare (et factum est vt rediret)
 in diem iudicij (accipere regno). i. postquam acce-
 perat regnum (et iussit vocari seruos suos:
 quibus dedit pecunias: vt sciret quantum quisque
 negociatus esset. Venit autem primus dicens. Dñe
 mna tua decem mnas adquisiuit. Et ait illi.
 Euge serue bone: quia in modico fuisti fide-
 lis: et merito pratem habens super decem ciuita-
 tes). i. secundum tua merita erit proportioabilis
 et premium tuum in celo. Cetera dicta et dicenda
 patent ex dictis in precedenti euangelio. (Et
 alter venit dicens. Dñe mna tua fecit quatuor
 quod mnas. Et huic ait. Fortis esto super quatuor
 quod ciuitates. Et alter venit dicens. Dñe ecce
 mna quam habui repositam in sudario. Ti-
 mut enim te: quia homo austerus es: tollis quod non
 posuisti: et metus quod non seminasti. Dixit ei.
 De ore tuo te iudico serue nequa: Scies
 bas quod ego homo austerus sum tollens quod non po-
 sui: et metus quod non seminavi. Et quare non de-
 disti pecuniam meam ad mesam: et ego veni
 ens cum versus vtriusque exegissem illam. Et astans
 tibi dixit. Aufer ab illo mnam et date illi
 quod decem mnas habet. Et dixerunt ei. Dñe
 huius decem mnas. Dico autem vobis quia omni habenti
 et dabit et abundabit. ab eo autem quod non habet
 et quod habet auferet ab eo.

Aliud.

Quomodo accedit lucernam
 n
 Lu. xj. In primo euangelio inten-
 dit saluator a fidelibus interio-
 nem pueriam excludere: sumens exemplum
 ad hoc et lucerna in oculo. Recta ergo in-
 tentio est similis lucerne lucere et ardere.

In cōmuni vnius virginis

quia includit fidem et ardorem charitatis. Nam recta intentio facit operari propter deum amatum: et sequens supponit notitiam dei quam per fidem est et amorem: qui est charitas vel actus charitatis. Dicitur ergo. (Nemo accendit lucernam). id est nemo habet bonam intentionem lucem fidei et ardente charitate (z in abscondito ponit neque sub modio) et sic. In seculo circa temporalia adquirenda et fructuosa (sed super calyde labi). id est in altum erigit: ut finis intentionis non sint fruges que modio mensurantur: sed eterna felicitas (ut que ingrediuntur lumen videant). id est ut omnes cogitationes que intrant domum conscientie et animi tui: lumen videant. id est recta intentione ad deum dirigantur: sicut homo ambulans dirigitur lumine. Quod predicta de intentione dicta sunt declarant in his que sequuntur. Est autem sciendum quod sicut hic sumitur lucerna spiritualis et significat per corporalem oculum: ita et corpus sumitur spiritualiter et per materiale significat. Est autem spirituale corpus nostrum ipsa multitudo operum nostrorum bonorum ex genere suo: ex diversis operibus bonis tanquam ex variis membris integrata. Dicitur ergo. (Lucerna corporis tui) id est multitudo operum tuorum (est oculus tuus). id est intentio tua: quod oculus idcirco dicitur: quod hominem operando dirigit. (Si oculus tuus fuerit simplex). id est intentio pura et recta: sine omni duplici simulatione (rotum corpus tuum lucidum erit). id est opera tua visibilia erunt in conspectu dei. Videt autem propter deum opera quando approbat. Unde psalmista. Oculi domini super iustos. Non querunt autem sint super malos: quia in omni loco oculi domini contemplantur bonos et malos. Proverbiorum. xv. Sed speciali modo videt iustos et opera iustorum: quia si vtrumque approbat. (Si autem nequam). id est malus (fuerit). Est autem intentio mala: quando opus quod fit est ad malum sine ordinatione: quous de se bonum sit (etiam corpus tuum tenebrosum erit): quia si opera tua non videbit deus ad premium sed ad tormentum. (Vide ergo ne lumen quod in te est). id est intentio que de debet esse lumen dirigens te ad deum (tenebre sint). id est non dirigat te secundum rectam viam: sed errare faciat. (Si ergo corpus tuum rotum) id est que ad omnes partes siue que ad omnes operationes (lucidum fuerit) quia est visibile seu approbabile a deo quantum ad bonitatem operis et quantum ad rectitudinem intentionis (non habens aliam quam partem tenebrarum) id est non est

tenebrosum: neque quo ad substantiam operis: neque quo ad intentionem (erit lucidum totum) id est ipsum compositum ex opere et intentione. Unde hic sumitur rotum cathedra supra hoc synecdoche. Si autem esset malum opus et intentio bona: vel e converso bonum opus et intentio mala: tunc non esset lucidum id quod ex vtroque componitur. Et sicut lucerna fulgore illuminabit te) in presenti per gratiam et in futuro per gloriam. Quanto enim homo maior est in merito: tanto hic habet maius lumen gratie: et in futuro maius lumen glorie.

In cōmuni vnius virginis.

Simile est regnum celorum thesauro. Matt. xij. Ad intellectum presentis evangelii sciendum est quod eorum que possessorum careret quidam sunt que nunquam possessorum haberent: ut gemme in litore maris. Alia vero aliquando habuerunt possessorum: ut antiqui thesauri. Prima secundum scripturam Thob. ij. q. lxxij. occupati et inveniendi procedunt. Et eadem ratio est de secundis: ut dicitur nisi que leges civiles ad pacem hominum statuerunt ut in secundis medietas sit possessoris agri. Quod intelligitur si inveniunt in alieno: non data opera. si vero data est opera: totum est inveniunt. In istis de rerum divini. Item ea. Ideo ille de quo in presenti evangelio agitur dicitur emisse agrum: ut sine condicione rotum thesaurum possideret. (Simile ergo est regnum celorum) id est status ecclesie militantis seu status christianitatis (thesauro abscondito in agro) Iste thesaurus secundum Chrysostomum est predicatio evangelica abscondita in agro huius mundi: quam nullus plene et perfecte possidere potest: ut dicitur: nisi vendideris omnibus. Hanc inveniunt abscondit inveniunt secundum Hieronymum: non ex invidia: sed ut servaret et non perderet. Et secundum Gregorium thesaurus iste est desiderium salutis eterne. Agere vero in quo latet: est disciplina studii celestis: id est sancta conversatio. Hunc thesaurum oportet abscondere: quia diaboli libenter furantur illud. Etel possum?